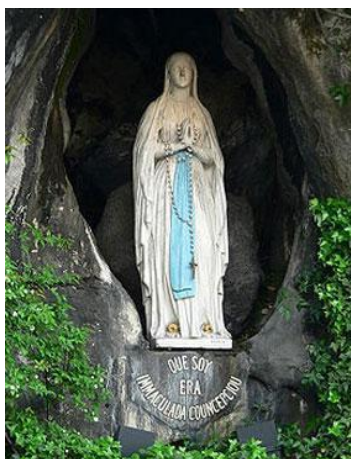

Mi újság?

A Magyar Szentek Templomának havi tájékoztató lapja. 2015. február

Kiadja a Magyar Szentek Plébániája. Megjelenik minden hónap első vasárnapján. Ingyenes kiadvány.

A LOURDES-I BOLDOGSÁGOS SZŰZ MÁRIA

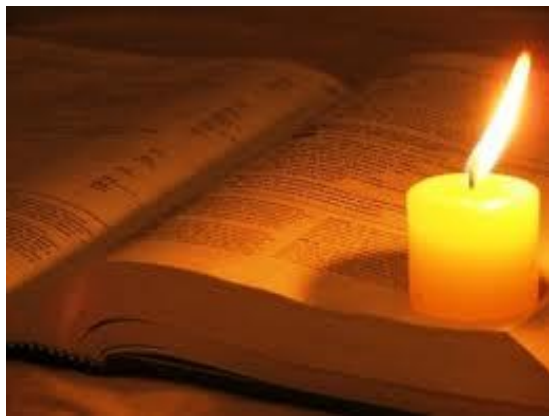
Az egyik napon, amikor két leánnyal a Gave folyó partjára mentem ki rőzsét gyűjteni, valami szélzúgást hallottam. A rét felé fordultam, de a fákat egy cseppet sem láttam hajlongani. Ekkor fölemeltem fejemet, és észrevettem a barlangot. Megláttam ott a fehér ruhába öltözött Úrnőt. Tündöklő fehér ruha volt rajta, és kék öv a derekán, mindkét lábán világossárga rózsza, olyan színű volt, mint az olvasója. Láttára megdörzsöltem a szememet, mert azt hittem, hogy káprázik; kezemet pedig ruhám zsebébe dugtam, és megfogtam az olvasómat. Keresztet is akartam vetni, de nem tudtam a kezemet felemelni, mert lehanyatlott. Amikor pedig az Úrnő keresztet vetett, bár remegett a kezem, megpróbáltam én is, és végre sikerült. Rögtön

elkezdtem imádkozni a szentolvasót, maga az Úrnő is pergette olvasója szemeit, ajka azonban nem mozgott. Mire befejeztem a szentolvasót, a látomás rögtön eltűnt. Megkérdeztem erre a két leányt, hogy láttak-e valamit. Azt mondták: semmit. Sőt még ők kérdeztek engem: „Milyen titkot tudsz mondani számunkra?” Közöltem velük, hogy láttam a fehér ruhás Úrnőt, azonban nem tudom, kicsoda ő. De figyelmeztettem őket, hogy erről hallgassanak. Erre meg ők figyelmeztettek engem, hogy ide ne jöjsek többé. Ebbe viszont én nem egyeztem bele. Újra eljöttem tehát vasárnap, hiszen erre belső indítást éreztem. Az Úrnő csak a harmadik alkalommal szólt hozzám, és megkérdezte, hajlandó lennék-e tizenöt napon át kijönni ide hozzá. Azt feleltem, hogy igen. De hozzátette még, hogy biztatnom kell a papokat, hogy építtessenek fel ott egy kápolnát. Aztán megparancsolta, hogy igyam a forrásból. Mivel nem láttam ott semmi forrást, elindultam a Gave folyóhoz. Ő azonban jelezte, hogy nem a folyóról beszélt, és ujjával a forrásra mutatott. Amikor pedig arra a helyre mentem, ott csak sárral kevert kis vizet találtam. Kezemmel semmit nem tudtam meríteni belőle, azért kaparni kezdtem, és végre kevés vizet bírtam meríteni a markommal. Háromszor kimertem, és a negyedik alkalommal már inni is tudtam belőle. Ezután megszűnt a látomás, és én hazamentem. Tizenöt napon át pedig visszamentem oda, és az Úrnő egy hétfő és egy péntek kivételével mindennap megjelent nekem ugyanazt parancsolva, hogy figyelmeztessem a papokat ott egy kápolna felépítésére, és kérte, hogy menjek a forráshoz megmosdani, és imádkozzam a bűnösök megtéréséért. Többször kérdeztem ugyan kiléte felől, de ő csak szelíden mosolygott. Végül is karját felemelve és szemével az égre tekintve megmondta nekem, hogy ő a Szeplőtelen Fogantatás. E tizenöt nap alatt három titkot is közölt velem, de megtiltotta, hogy ezeket bárkinek is eláruljam. Én pedig ezeket mindeddig hűségesen megőriztem.

Szent Bernadett

A Betegek világnapjához kapcsolódóan február 13-án, pénteken a Kruspér utcai kápolnában esti szentmise keretében fél 6-kor lesz a betegek szentségének kiszolgáltatása. Előtte fél 5-től gyónási lehetőség!

Hétköznapijaink Bibliája

Világosítsa meg az Úr, az Ő orcáját Terajta, és könyörüljön Terajta! – énekeltük az ároni áldást, amikor valakit köszöntünk. A Bibliában maga az Úr mondja Mózesnek, hogy így kérjenek áldást Áron és a főpapok Izrael népére. (Szám 6,25). Mit jelent az, hogy az Úr ránk ragyogtatja arcát?

A napokban lehetett olvasni egy egészen rendkívüli hírt: Egyiptomban egy szarkofágot tártak fel, mely valószínűleg az I. századból származik. A múmia arcán egy papiruszt találtak, mely a régészek állítása szerint Márk evangéliumának egy részlete. Egyelőre nem tudják, pontosan mi áll a papiruszon, de

talán nem is ez a fontos. Talán a halott kérte, hogy arcára az Evangéliumot helyezték, mert mélyen hitt az Úrral való találkozásban. Talán a rokonai, hozzátartozói szerették volna, ha elhunyt szerettük arcán az Örömhírral lép az Örökkévalóságba. Milyen csodálatos ez a bizalom, milyen fantasztikus ez a mély meggyőződés, milyen gyönyörű ez a hit, ez a ragaszkodás! Milyen szép, hogy a rokonok még szerettük temetésén, halála után is gondoskodnak róla! Mi mit teszünk azokért, akik már nincsenek velünk? Imádkozunk üdvösségükért? Felajánlunk értük misét? Vajon mi hiszünk-e igazán az Úrral való találkozásban? Vajon hiszünk-e igazán a feltámadásban? Vajon ragaszkodunk-e ennyire az Evangéliumhoz? Vagy csak üres sorok, érdekes történetek és mesék számunkra a misében felolvasott és magyarázott részletek? Vajon a Biblia csak egy vastag, porosodó könyv a polcunkon? Van egyáltalán saját Bibliánk? Van a gyerekeinknek saját Bibliája vagy legalább Újszövetsége? Ha van, használjuk? Milyen a viszonyunk a Szentírással?

Gárdonyi Géza Írás a Bibliába című versében csodálatosan fogalmaz:

*"Ez a könyv a könyvek könyve,
Szegény ember drágagyöngye.
Égi harmat lankadtaknak,
Világosság földi vaknak.
Bölcsességnek arany útja:
Boldog, aki rátalál!
Szomjas lelkek forrás-kútja,
Hol pohárral Krisztus áll."*

Sokan azt mondják, hogy az élet valamennyi kérdésére, nehézségére választ találunk a Bibliában. Nem megoldás-recepteket kell várnunk, de ígéket, melyek megtisztítják gondolatainkat és így segítenek dönteni. Segítenek a csüggedtségben, segítenek a bűnben és bűnbánatban is. De rengeteget tanulhatunk a Biblia olvasása során arról is, hogy hogyan adjunk hálát, hogyan dicsőítsük a Mindenség Urát. A nemrégiben lezárt első félév sikereiért és nehézségeiért, de az új kihívásokért és feladatokért is hálát adhatunk, dicsőíthetjük Őt.

Eltompult a hitéletünk, nehezen imádkozunk? Vegyük elő, nyissuk ki, használjuk a Szentírást! Tegyük ezt a farsangi hangulatban, az ünneplés és szórakozás idejében, amikor gyakran elfeledkezünk arról, hogy Isten nem csak egy vízi mentő, aki kiment, ha fulladozunk, hanem Ő minden jó forrása! De olvassuk a Szentírást a közelgő nagyböjtben is, az elcsöndesedés, a bűnbánat, a készüllet idejében is! Lehet ez elhatározásunk, hogy a feltámadás ünnepéig közelebb kerülünk az Örömhírhoz, hogy amikor Nagyszombat vigiliáján Krisztus győzelmesen feltámad, akkor – miként az I. században elhunyt egyiptomi keresztényre – ránk ragyogjon a Megváltó Jézus arca!

Az idei év témája arra indít bennünket, hogy Jób könyvének egy kifejezésén elmélkedjünk. 1. Ez a bölcsesség nem elvont, elméleti ismeretet jelent, nem gondolataink gyümölcse. Ahogyan Szent Jakab ír erről a levelében, sokkal inkább „tisztá, aztán békeszerető, méltányos, engedelkeny, irgalom tölti el, és gazdag termést hoz, nem részrehajló, nem képmutató” (3,17). Vagyis olyan magatartás, amelyet a Szentlélek áraszt annak elméjébe és szívébe, aki képes megnyílni testvérei szenvedése iránt, és felismeri bennük Isten képmását. Kérjük tehát a zsoltár szavaival: „Taníts meg számba venni napjainkat, hogy eljussunk a szív bölcsességére!” (Zsolt 90,12). A szív bölcsessége, amely Isten ajándéka: ebben foglalhatjuk össze a Betegek Világnapjának gyümölcseit. 2. A szív bölcsessége: szolgálni testvéreinket. „A vaknak úgy szolgáltam, hogy a szeme voltam, a sántának meg én voltam a lába”. Jóbnak az a beszéde, amely e mondatot tartalmazza, kifejezésre juttatja a szolgálatot a szükségét szenvedők iránt ennek az igaz embernek a részéről, aki meglehetősen tekintélynek örvend, és tiszteletreméltó hely illeti meg a város vénei között. Erkölcsi tartását megmutatja a tőle segítséget kérő szegények iránti szolgáló szeretete, és az is, ahogyan gondoskodik az árváról és az özvegyről. Hányan vannak ma is olyan keresztények, akik nem pusztán szavaikkal, hanem a valódi hitben gyökerező életükkel tanúsítják, hogy ők „a vakok szemei” és „a sánták lábai”! Olyan emberek, akik a folytonos gondoskodást igénylő betegek mellett vannak, akiknek szükségük van segítségre ahhoz, hogy meg tudjanak mosakodni, fel tudjanak öltözni, táplálkozni tudjanak. Ez a szolgálat, különösen akkor, ha időben elhúzódik, fáradságossá és nehezzé válhat. Viszonylag könnyű néhány napig végezni a szolgálatot, ám nehéz valakiről hónapokon, vagy egyenesen éveken át gondoskodni, főképpen akkor, amikor ez az illető köszönetet sem tud mondani érte. És mégis, a megszentelődés hatalmas útja ez! Ezekben a pillanatokban különösképpen is számíthatunk az Úr közelségére, és az Egyház küldetésének is különleges támaszai vagyunk. 3. A szív bölcsessége: testvérünk mellett állni. A beteg ember mellett eltöltött idő szent. Isten dicsérete, amely hasonlónak tesz bennünket Fiához, aki „nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon másoknak és odaadja az életét váltságul sokakért” (Mt 20,28). Jézus maga mondta: „úgy vagyok köztetek, mintha a szolgátok volnék” (Lk 22,27). Kérjük élő hittel a Szentlélektől a kegyelmet, hogy megértsük: mekkora értéke van, ha elkísérjük, sokszor szavak nélkül, ezeket a testvéreinket, időt szentelünk nekik, s ők a mi közelségünk és törődésünk révén érezhetnek vigasztalást és szeretetet. Mekkora hazugság rejtezik ezzel ellentétben bizonyos kifejezésekben, amelyek az „élet minőségéről” beszélnek, hogy elhitessék: a betegséggel súlyosan megterhelt életet nem érdemes élni! 4. A szív bölcsessége: kilépni önmagunkból testvérünk felé. Világunk olykor elfelejti annak az időnek az értékét, amit a beteg ágya mellett töltünk, mivel mindenki siet, tenni, termelni akar, és megfélemedezik az önzetlenségről, a másokról való gondoskodásról, a másik ember ápolásáról. E magatartás mögött sokszor a langyos hit húzódik meg, amely megfélemedezik az Úr szavairól, aki ezt mondta: „Értem tettétek” (Mt 25,40). Ezért szeretnék ismét emlékeztetni, „az ‘önmagunkból a testvér felé való kilépés’ abszolút prioritására, amely a minden erkölcsi törvényt megalapozó két főparancs egyike, s a legvilágosabb jel ahhoz, hogy mérlegre tegyük a lelki növekedés útját, amelyen Isten teljességgel ingyenes ajándékozására válaszul járunk” (vö. Evangélium gaudium, 179). Az Egyház missziós természetéből fakad „a felebarát iránti tevékeny szeretet, a megértő, segítő és támogató együttérzés” (uo.). 5. A szív bölcsessége: szolidaritást vállalni testvérünkkel anélkül, hogy elítélnénk őt. A szeretetnek időre van szüksége. Időre a betegek ápolására és időre a meglátogatásukra. Időre ahhoz, hogy mellettük legyünk, ahogyan Jób mellett voltak barátai. „Hét nap és hét éjjel mellette ültek a földön, és egyik sem szólt hozzá egy szót sem. Látták ugyanis, hogy igen nagy a fájdalma” (Jób 2,13). Ám Jób barátai elrejtették magukban egy negatív ítéletet vele kapcsolatban: azt gondolták, hogy balsorsa Isten büntetése valamilyen vétkéért. A valódi szeretet azonban osztozás ítélet nélkül, nem várja el a másik személy megtérését. Távol áll tőle a hamis alázat, amely valójában elismerést vár és tetszeleg saját jócselekedetében. Jób tapasztalata hiteles választ csak Jézus keresztáldozatában kap, amely az Isten velünk vállalt szolidaritásának legmagasztosabb tette: teljesen ingyenes, teljesen irgalmas. Ez a szeretet válasza az emberi fájdalom drámájára, különösen az ártatlan fájdalomra, amely mindig része Krisztus feltámadt testének. Ezek azok a megdicsőült sebek, amelyek egyszerre jelentenek botrányt hitünk számára, ugyanakkor meg is erősítik hitünket (vö. Homília, 2014. április 27). Még akkor is, amikor a betegség, az egyedüllét, a fizikai tehetetlenség úrrá lesznek odaajándékozott életünkön, a fájdalom tapasztalata kiemelkedő helyszíne lehet a kegyelem továbbadásának és olyan forrást jelenthet, amelyből a szív bölcsességét meríthetjük. Így értjük meg, hogy Jób, élettapasztalata leszűrésekor kijelentheti Isten felé fordulva: „Azelőtt csak hírből hallottam felőled, most azonban saját szememmel láttalak” (Jób 42,5). A szenvedés és a fájdalom titkába merült személyek, ha ezt hittel fogadják el, élő tanúi lehetnek a hitnek, amely képes lehetővé tenni a szenvedés elfogadását, noha az ember a maga értelmével soha nem képes azt teljesen felfogni. 6. A Betegek Világnapját Mária anyai pártfogásába ajánlom, aki méhébe fogadta és világra hozta a megtestesült Bölcsességet, Jézus Krisztust, a mi Urunkat. A mindnyájatokért mondott könyörgést apostoli áldással kísérem.

HÍREK - HIRDETÉSEK - PROGRAMOK

Rendelkezzen Ön is adója 1+1 %-áról! – Egy fillérjébe sem kerül!

TISZTELETTEL KÉRJÜK,

jövedelemadójának első 1%-át juttassa a Magyar Katolikus Egyház javára, melyből hitéleti tevékenységeinket tudjuk támogatni.

A kedvezményezett technikai száma: **0011**

A kedvezményezett neve: **MAGYAR KATOLIKUS EGYHÁZ**

Ha jövedelemadójának második 1%-ával a Karitászt célokat szeretne támogatni, akkor a

KARITÁSZ TÁMOGATÓ ALAPÍTVÁNY

melynek adószáma: **19666275-1-43**

K Ö S Z Ö N J Ü K ! K Ö S Z Ö N J Ü K ! K Ö S Z Ö N J Ü K !

JEGYESISKOLA

Ferbruár 18-án, szerdán 19.00-kor a Magyar Szentek Templomában jegyesoktatás indul.

A 6 alkalomból álló előadássorozat a résztvevők igazolást kapnak.

Információ: egylelk@yahoo.com; Állandó jegyesszolgálat: www.jegyes.hu

A Budai Egyházközségek farsangi bálja február 14-én lesz a XII. ker. MOM Kulturális Központba a Csörsz utcában. Jegyek 4000 Ft-os áron a Budai Szent Imre, a Városmajori és a Battyhányi téri Szent Anna Plébánián

Február 22-án, vasárnap országos gyűjtés lesz a katolikus iskolák javára.

Nagyböjt péntekjein és hamvazószerdán kötelező a hústól való megtartóztatás, betöltött tizennegyedik évtől kezdve.

Szigorú böjt csak kétszer van: **hamvazószerdán és nagypénteken**, amikor húst nem eszünk, és csak egyszer lakhatunk jól, de két esetben még ehetünk kevés ételt. A böjti előírás betöltött huszonegyedik évtől megkezdett hatvan éves korig tart.

A bűnbánat gyakorlatai: imádság, alamizsna, önmegtagadás és böjt.

Február 20-án 18.00-kor indul az elsőáldozásra felkészítő hittan. Várjuk az elsőáldozásra készülő hittanosok jelentkezését. További információk Sándor atyától kérhetőek.

Február 8-án vasárnap este 8 órakor az Ambrosia énekegyüttes énekel gregorián darabokat templomunkban. Sok szeretettel hívjuk és várjuk a kedves testvéreket!

Mi Újág? - a Magyar Szentek Templomának havi tájékoztató lapja. Kiadja a Magyar Szentek Plébánia. Megjelenik minden hónap első vasárnapján. Ingyenes kiadvány. Ha a lappal kapcsolatban bármilyen észrevétele van megteheti a 209-22-24-es telefonszámon, vagy a 1507 Bp., Pf.: 70. levélcímen. E-mail: magyarszentekbp@freemail.hu, <http://www.piar.hu/magyarszentek>.